

«Αυγερινέ! ε! Αυγερινέ!, πώς θα φέρουμε τον Ήλιο στη νεράίδα;»...

Μια σταγόνα φανερώνει στις αδελφές της την ιδέα που της έδωσε ο Αυγερινός:

«Μου είπε να πάρουμε ένα αστέρι, να το σφίξουμε στις παλάμες μας έως που πεταχτεί η λάμψη του και εμφανιστεί ο ήλιος».

Βρήκαν λοιπόν ένα αστέρι και το κράτησαν σφιχτά όλες μαζί. Απ' τη λάμψη του δημιουργήθηκε ο Ήλιος. Η νεράίδα ήταν πολύ χαρούμενη που είδε τον Ήλιο. Ρωτούσε όμως να μάθει γιατί την ξέχασε. Δεν είχαν όμως καιρό για χάσιμο. Έπρεπε να βιαστούν. Είχαν τις ετοιμασίες για το γάμο της σταγόνας με τον Υάκινθο. Ο γάμος θα γινόταν μετά από επιθυμία της νύφης- σταγόνας στη Χίο, στις 22 Ιουλίου, ανήμερα της Αγίας Μαρκέλλας, εκεί στο εκκλησάκι της.

Ο φαροφύλακας τής έφερε τον Υάκινθο. Κι η σταγονίτσα βρήκε τον ουρανό της, βρήκε την πίστη της. Κι έγινε νακινθοσταγονίτσα. Ταξίδεψε το Αιγαίο κι έφτασε ανήμερα στη γιορτή, στα παγωμένα νερά της Αγίας Μαρκέλλας. Κι έγινε ο γάμος.

Η μέρα του γάμου έφτασε. Οι υπόλοιπες σταγόνες με τη νεράίδα άρχισαν την προετοιμασία της νύφης. Την έλουσαν, τη χτένισαν, της φόρεσαν το νυφικό. Μια από τις σταγόνες τής κένταγε το πέπλο, μια άλλη τής έφτιαχνε στεφάνι από γιασεμιά και η νεράίδα κένταγε με χρυσές κλωστές τα νυφιάτικα παπούτσια. Ύστερα, άρχισαν να της τραγουδούν όλες μαζί τραγούδια του γάμου: Ώρα καλή κι ώρα χρυσή... Σήμερα γάμος γίνεται... Ύστερα, ήρθε η ώρα των ευχών. Οι αδερφές σταγόνες και η νεράίδα πήραν ένα κοντάκι με τρεις θαλασσινές πέτρες. Μ' αυτές τις πέτρες στα χέρια, ψιθύριζαν στη νύφη τρεις ευχές.

Πριν αποχαιρετήσουν τη σταγόνα- νύφη, οι αδελφές της κι η νεράίδα τής υποσχέθηκαν πως θα τη θυμούνται πάντα και πως κάθε νύχτα θα τη να- νουρίζουν με το τραγούδι τους.

Κι έζησαν αυτές κι εμείς νεραϊδίσια ζωή...

Το τελευταίο καρπούζι...

Αρχές Σεπτέμβρη. Το καλοκαίρι πέρασε. Ο καιρός αρχίζει να αλλάζει. Οι τελευταίοι ταξιδιώτες του καλοκαιριού παίρνουν το δρόμο της επιστροφής. Η θάλασσα είναι τώρα πιο κρύα και τα μελτεμάκια που φυσούν σηκώνουν

μικρά και μεγάλα κύματα. Έπεσε και η πρώτη βροχούλα. Όλα είναι ήσυχια. Οι παραλίες αδειάζουν, οι φωνές λιγοστεύουν. Μια φωνή ανήκουστα ακούγεται από το δρόμο πλάι στη θάλασσα. Μια φωνή κουρασμένη, ανήλικη, που γίνεται ολοένα και πιο επίμονη. Είναι η φωνή ενός καρπούζι.

Προσπαθεί να πουλήσει το τελευταίο καρπούζι που του 'χει απομείνει από το καλοκαίρι... Μάταια όμως. Κανείς δε φαίνεται. Τώρα που είναι καλοκαίρι έφυγε, κανείς δεν έχει όρεξη να φάει καρπούζι. Το καρπούζι που του μέσα στην καρότσα κυλά πότε στη μία πλευρά και πότε στην άλλη. Τον κουραστεί τόσο πολύ κι αυτό. Κι αυτή η φωνή του καρπουζά! Δεν μπορεί να την ακούει άλλο πια! Όσοπου βρίσκει την ευκαιρία που έψαχνε. Όταν είναι καλοκαίρι αποκαμωμένος αποκοιμιέται, το καρπούζακι ξεγλιστρά από την καρότσα και αρχίζει να κυλάει, να κυλάει... Ούτε ήξερε πού πήγαν. Ούτε γνώριζε κανέναν. Και ήταν μάλλον αδύνατον να συναντήσει κάποιο άλλο καρπούζι. Δεν πρόλαβε να κυλήσει πολύ, όταν ο δρόμος το έβγαλε στη θάλασσα. Εκεί στην ακροθαλασσιά, άρχισε να παλεύει με τα κύματα που τον άφηναν να συνεχίσει το ταξίδι του. Μία το έπαιρναν στην αγκαλιά τους, μία το πέταγαν πάλι έξω... Το καρπούζακι ένιωθε πολύ κουρασμένο. Σε κάποια στιγμή, καθώς ήταν ξαπλωμένο στην άμμο, ανοίγει τα ματάκια του να δει. Είχε μαζευτεί ολόγυρά του μια μεγάλη παρέα παιδιών. Τα παιδιά κοίταζαν το καρπούζι με ορθάνοιχτα μάτια. Μα πώς είχε βρεθεί άραγε αυτό το καρπούζι στην ακρογιαλιά;

Τα παιδιά πήραν προσεχτικά στα χέρια τους το μικρό καρπούζι και το μετέφεραν σε μία θαλασσινή σπηλιά, που βρισκόταν εκεί κοντά. Το άφησαν μαλακά στη μέση της σπηλιάς και κάθισαν ολόγυρά του. Σε λίγο το καρπούζακι θα τους διηγούνταν τη μικρή του ιστορία...

Και τώρα; Τώρα που τα παιδιά ήξεραν τι είχε συμβεί, τι θα έκαναν; Σκέφτηκαν για λίγο κι έπειτα ένας-ένας άρχισε να λέει την ιδέα του. Κάποιος είπε πως ίσως έπρεπε να βρουν κάποιο τρόπο να γυρίσουν πίσω το χρόνο, να γυρίσουν για λίγο στο καλοκαίρι που μόλις πέρασε και να προσπαθήσουν να πουλήσουν το καρπούζι. Κάποιος άλλος είπε ότι θα έπρεπε να φροντίσουν το καρπούζι, ώσπου να φτάσει το επόμενο καλοκαίρι. Ότι θα έπρεπε να τους βρουν νέους φίλους για το φθινόπωρο, το χειμώνα και την άνοιξη, έως να φτάσει πάλι το καλοκαίρι και να ξανασυναντήσει τους φίλους του τα καρπούζακια. Κάποιος, πάλι, είπε πως ίσως το καρπούζακι ήθελε να ταξιδέψει, ως το έβαζαν λοιπόν σε ένα καράβι, που θ' ανοιγόταν στο πέλαγος...

Ήταν πολλές οι σκέψεις που είχαν τα παιδιά στο μυαλό τους. Τι θα ήταν όμως καλύτερο για το μικρό αυτό καρπούζι;

Το τελευταίο καρπούζι...
(θεατρικό παιχνίδι)

Α' Φάση: Απελευθέρωση και δημιουργία ομάδας

Το παιχνίδι αρχίζει με τον εμψυχωτή να δίνει το πιο κάτω ερέθισμα στα παιδιά:
Ανεμίζοντας ένα λευκό πανί, καλεί τα παιδιά σ' ένα ταξίδι με το καράβι του. Ζητά τη βοήθεια των παιδιών, γιατί έχει πιάσει μελτέμι και τον Αύγουστο τα μελτέμια είναι πολύ δυνατά. Τους ζητά να γίνουν οι ναύτες του. Τα παιδιά ανεβαίνουν στο καράβι.

- Κίνηση του σώματός μας πάνω σ' ένα καράβι που κουνάει, λόγω δυνατού αέρα. Προσπάθεια να κρατήσουμε την ισορροπία μας.
- Βρίσκουμε ένα στήριγμα στον άλλο (π.χ. ακουμπάμε το χέρι μας στον ώμο του, προσπαθώντας να κρατήσουμε την ισορροπία μας).
- Ο αέρας σταμάτησε, αλλά τώρα βρέχει. Νιώθουμε τις σταγόνες να πέφτουν στο σώμα μας. Το κατάστρωμα αρχίζει να γίνεται ολισθηρό. Κινούμαστε και νιώθουμε να γλιστράμε.
- Η βροχή δεν κρατάει πολύ. Με το σταμάτημα της βροχής, τα παιδιά αναλαμβάνουν το σκούπισμα. Τα παιδιά χρησιμοποιούν ό,τι θέλουν προκειμένου να σκουπίσουν τα νερά (π.χ. χρησιμοποιούν μια σκούπα, ένα πανί, τα χέρια τους ή ότι άλλο φανταστούν).
- Στην αρχή ο ρυθμός είναι αργός (η κίνηση θα μπορούσε να συνοδεύεται με ένα ανάλογο μουσικό ερέθισμα). Στη συνέχεια, η κίνηση γίνεται ολοένα και πιο γρήγορη, γιατί ο εμψυχωτής τούς λέει πως πρέπει να βιαστούν να φθάσουν γρήγορα στον προορισμό τους.
- Καθώς το ταξίδι τους συνεχίζεται, ο εμψυχωτής αποκαλύπτει στα παιδιά το μυστικό του... Τους λέει ότι βρίσκεται σε μια ειδική αποστολή. Του έχουν αναθέσει να πάει σ' ένα νησί γεμάτο με θαλασσινές σπηλιές. Σε μία απ' αυτές υπάρχει ένα μικρό καρπούζι. Ένα καρπούζι που ξέφυγε από την καρότσα ενός καρπουζά, που πουλούσε τα τελευταία καρπούζια του καλοκαιριού.

Β' Φάση : Αναδημιουργία ρόλων και καταστάσεων

- Άφιξη στο νησί. Τα παιδιά- ναύτες παίρνουν μαζί τους τα σύνεργα (π.χ. φακούς, φωτογραφική μηχανή, χάρτες, ημερολόγιο) που θα χρειαστούν για την εξερεύνηση των θαλασσινών σπηλιών.

- Είσοδος στη σπηλιά. Στενό πέρασμα. Τα παιδιά μπαίνουν σε σειρά το ένα πίσω από το άλλο, με απαλά και αργά πατήματα. Δεν υπάρχει πολύ φως.
- Τα παιδιά αγγίζουν με τα χέρια τους τα κοιλώματα της σπηλιάς. Αναγνωρίζουν τις επιφάνειες που αγγίζουν: την υφή τους (τραχιά, λεία), την υγρασία τους κλπ.
- Αφουγκράζονται τους ήχους της σπηλιάς.
- Μετά την πρώτη αναγνώριση της σπηλιάς, αρχίζει και μια πιο συστηματική διερεύνηση της σπηλιάς. Κάποια παιδιά χρησιμοποιούν φακούς για να φωτίσουν τις γωνιές της. Πιθανόν τα παιδιά να αναγνωρίσουν πάνω στις επιφάνειες της σπηλιάς κάποιο μήνυμα. Κάποια παιδιά κρατούν ημερολόγιο - σημειώσεις. Κάποια άλλα συμβουλευόνται το χάρτη μιας σπηλιάς και άλλα φωτογραφίζουν για να 'χουν ντοκουμέντα.
- Τα παιδιά με τον εμψυχωτή, είτε βρίσκουν το καρπούζι, είτε προχωρούν στην εξερεύνηση και των άλλων σπηλιών, προκειμένου να το βρουν. Στο σημείο αυτό, τα παιδιά δημιουργούν την εξέλιξη της ιστορίας και ο εμψυχωτής αξιοποιεί τα ερεθίσματα τους.

Γ' Φάση : Σκηνική αυτοσχέδια δράση

Προετοιμάζεται και παρουσιάζεται ένα δρώμενο, εμπλουτισμένο με απλά σκηνικά και κουστούμια, κατάλληλη μουσική κλπ., με βάση τους αυτοσχεδιασμούς των παιδιών στη β' φάση.

Δ' Φάση : Αποτίμηση του εργαστηρίου

- Στην ομάδα, εκτός ρόλου, συζητούν και εκφράζουν τις απόψεις και τα συναισθήματά τους για όσα συνέβησαν. Ο εμψυχωτής τους ενθαρρύνει, λέγοντας για παράδειγμα: Πώς νιώσατε όταν μπήκατε στη σπηλιά; Θυμάστε πώς ήταν η σπηλιά; Θυμάστε κάποια εικόνα που σας έκανε εντύπωση; Σας φάνηκαν χρήσιμα τα όργανα που είχατε μαζί σας (φακός, χάρτης, φωτογραφική μηχανή κ.ά.);
- Ο εμψυχωτής φέρνει χαρτί μέτρου και ζωγραφίζουν όλοι μαζί κάποιες εικόνες που βίωσαν στο ταξίδι τους.

Ήταν πρωί. Η
ταν. Είχε πέσει
έπεσε στο κεφ
γομολάστιχα ξ
αυτό που την ξ
στιο κατακόκκ
χρώμα του ροδι
δι. Είχε όμως θ
ο θυμός της, πο
τη δύναμη το χ
κατάφερε. Σε λ
ριστημένη άφη
νε ό,τι κόκκινο

Πέρασαν δυ
κινο χρώμα. Με
κάτι περίεργο σ
σότερο. Ο σύλλ
λαβε δράση. Κ
χρήσιμοι. Οι δη
ένα και τον άλλ
δες άρχισαν να
περιοδικά. Οι ψ
που στα παραγ
προσοχή. Οι π
στα σύννεφα κ
δέντρων. Αυτή
φίλων του κόκκ
τσα. Η πράσινη
με την εξαφάνι
χρώμα αποφάσι
νου χρώματος
Έψαξαν πολύ,
γει με τα δόντι
το κόκκινο χρώ

Η γομολάστιχα και το κόκκινο χρώμα

Έναν πρωί. Η γομολάστιχα κοιμόταν κάτω από μια ροδιά και ονειρευόταν. Είχε πέσει εκεί σε ύπνο βαθύ για δέκα ολόκληρα χρόνια. Ξαφνικά, πηδηξε στο κεφαλάκι της γομολάστιχας ένα τεράστιο κατακόκκινο ρόδι. Η γομολάστιχα ξύπνησε τρομαγμένη. Αναρωτιόταν τι είχε συμβεί, τι ήταν αυτό που την ξύπνησε, όταν αντίκρισε κάτω στα ποδαράκια της το τεράστιο κατακόκκινο ρόδι. Τα μάτια της θαμπώθηκαν από το κατακόκκινο χρώμα του ροδιού. Δεν είχε ξαναδεί ούτε στα όνειρα της τόσο όμορφο ρόδι. Είχε όμως θυμώσει πάρα πολύ που την ξύπνησε. Ήταν τόσο μεγάλος ο θυμός της, που όρμησε κατά πάνω του και άρχισε να σβήνει με όλη της τη δύναμη το χρώμα του ροδιού. Δυσκολεύτηκε πολύ, όμως στο τέλος τα κατάφερε. Σε λίγο το ρόδι είχε χάσει το χρώμα του. Η γομολάστιχα ευχαριστημένη άφησε το ρόδι εκεί και άρχισε να περπατάει. Στο δρόμο έσβησε ό,τι κόκκινο έβρισκε μπροστά της.

Πέρασαν δυο-τρεις μέρες και η γομολάστιχα συνέχισε να σβήνει το κόκκινο χρώμα. Μετά από λίγες μέρες, όλοι άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι κάτι περίεργο συνέβαινε στο κόκκινο χρώμα. Λιγότευε ολοένα και περισσότερο. Ο σύλλογος φίλων του κόκκινου χρώματος κινητοποιήθηκε και ανέλαβε δράση. Κάλεσαν όλους εκείνους που θα μπορούσαν να τους φανούν χρήσιμοι. Οι δημοσιογράφοι ξεχύθηκαν στους δρόμους και ρωτούσαν τον ένα και τον άλλο για την εξαφάνιση του κόκκινου χρώματος. Οι περιπτεράδες άρχισαν να ψάχνουν το κόκκινο χρώμα ανάμεσα στις σοκολάτες και τα περιοδικά. Οι ψαράδες πίστευαν ότι το κόκκινο μάλλον θα είχε μπλεχτεί κάπου στα παραγάδια και στα δίχτυα τους κι άρχισαν να τα ψάχνουν με πολλή προσοχή. Οι πιλότοι και οι γλάροι έψαχναν να βρουν το κόκκινο ανάμεσα στα σύννεφα και... τα πουλιά, το έψαχναν ανάμεσα στις φυλλωσιές των δέντρων. Αυτή η αναζήτηση συνεχίστηκε για πολύ καιρό, ώσπου ο σύλλογος φίλων του κόκκινου χρώματος έλαβε ένα γράμμα από μια πράσινη χελωνίτσα. Η πράσινη χελωνίτσα είχε δει με τα μάτια της πώς ξεκίνησε η ιστορία με την εξαφάνιση του κόκκινου χρώματος και από αγάπη προς το κόκκινο χρώμα αποφάσισε να μαρτυρήσει αυτό που είδε. Όταν οι φίλοι του κόκκινου χρώματος κατάλαβαν τι είχε συμβεί, έτρεξαν να βρουν τη γομολάστιχα. Έψαξαν πολύ, ώσπου την βρήκαν σκαρφαλωμένη σ' ένα καρπούζι να ανοίγει με τα δόντια της ένα μικρό άνοιγμα, ώστε να χωθεί μέσα και να σβήσει το κόκκινο χρώμα του καρπουζιού.

Η γομολάστιχα και το κόκκινο χρώμα (θεατρικό παιχνίδι)

Α' Φάση: Απελευθέρωση και δημιουργία ομάδας

Η Α' φάση αρχίζει με τον εμπυχωτή να έχει διαμορφώσει ήδη ένα περιβάλλον. Μια καρέκλα καλυμμένη με κόκκινο πανί. Τα παιδιά κάθονται σε κύκλο. Ο εμπυχωτής συστήνεται ως ο πρίγκιπας της χώρας των κόκκινων ιστοριών. Για να μπορέσουν όμως να μπουν στη χώρα του και να τη γνωρίσουν, τους λέει πως πρέπει να περάσουν από κάποιες δοκιμασίες. Ο εμπυχωτής δίνει ένα κόκκινο μπαλάκι σε ένα από τα μέλη της ομάδας, λέγοντας μια λέξη που έχει σχέση με το κόκκινο χρώμα (π.χ. το ποδήλατό μου). Το μπαλάκι περνάει από χέρι σε χέρι, ενώ κάθε παιδί λέει και από μια λέξη. Στη συνέχεια, και ενώ η ομάδα συνεχίζει να κάθεται σε κύκλο, λένε όλοι μαζί τη λέξη 'κόκκινο', στην αρχή ψιθυριστά, μετά λίγο πιο δυνατά και, τέλος, όσο πιο δυνατά μπορούν.

Αμέσως μετά, ο πρίγκιπας ανοίγει στα παιδιά την πόρτα του παλατιού του και τους καλωσορίζει στη χώρα του. Ο πρίγκιπας πηγαίνει και κάθεται στην καρέκλα με το κόκκινο πανί. Εκεί αρχίζει να διηγείται μια κόκκινη ιστορία... Το κάθε παιδί συνεχίζει την κόκκινη ιστορία από το σημείο που σταμάτησε ο προηγούμενος. Το τέλος της ιστορίας το δίνει ο εμπυχωτής λέγοντας: «όσπου εμφανίστηκε μία γομολάστιχα και έσβησε όλη την προηγούμενη ιστορία μας».

Ο εμπυχωτής βάζει μια απαλή αλλά ρυθμική μουσική και καλεί τα παιδιά σε μια βόλτα στη χώρα των κόκκινων ιστοριών. Ίσως έτσι ξαναθυμηθούν την ιστορία που λίγο πριν έσβησε η γομολάστιχα.

- Τα παιδιά κινούνται στο χώρο.
- Ο εμπυχωτής ζητά από τα παιδιά να δείξουν μόνο με κίνηση κάτι που θυμούνται από την κόκκινη ιστορία που είχαν δημιουργήσει
- Κάθε φορά που ο εμπυχωτής θ' αγγίξει ένα παιδί, αυτό θα έχει την ευκαιρία να δείξει στην υπόλοιπη ομάδα μια εικόνα απ' την κόκκινη ιστορία τους. Αφού την δείχνει, θα μένει ακίνητο σε μια πόζα. Στη συνέχεια, το επόμενο παιδί που θ' αγγίξει ο εμπυχωτής θα δείχνει τη δική του εικόνα και θα μένει ακίνητο σε πόζα δίπλα στον προηγούμενο. Όλη η ομάδα θα ακολουθήσει την ίδια διαδικασία, ώσπου να δημιουργηθεί μια ακίνητη εικόνα. Ο πρίγκιπας- εμπυχωτής λέει: «Κοιτάξτε πόσο όμορφη είναι αυτή η εικόνα! Θέλω να τη φωτογραφίσω, να την κρατήσω στη χώρα μου, γιατί σε λίγο αυτή η εικόνα δε θα υπάρχει. Τα παιδιά που βρίσκονται μέσα σ'

αυτή...

αρχί...

• Τα παι...

• Αφού έ...

χώρο. Κ...

- Πόσο...

- Τι χρώ...

- Ποιο εί...

- Μήπως...

B' φάση: Ανα...

Ο εμπυχωτής...

σει το κόκκινο...

«Αδέρφια μου...

εξηγεί στ' αδέρ...

Ζητά από κάθε...

προκειμένου να...

Γ' φάση : Σκη...

Ο εμπυχωτής...

χρώματος και...

ου που οργάνωσαν...

Δ' Φάση : Απο...

• Στην ομάδα, εκτός...

ναισθήματά τους...

θαρρύνει, λέγοντας...

με το ρόδι κι άρχισ...

νει ώστε να σταματ...

• Σε λευκό χαρτόνι...

τελείται από δύο...

φίλους του κόκκιν...

του (περιπτεράδες...

ζεται ένα κολάζ με...

αυτή τη φωτογραφία σε λίγο θα μεταμορφωθούν σε γομολάστιχες και θ' αρχίσει το ένα να σβήνει την εικόνα του άλλου».

- Τα παιδιά γίνονται γομολάστιχες και ο καθένας σβήνει το διπλανό του.
- Αφού έχει σβηστεί η φωτογραφία, οι γομολάστιχες κινούνται ελεύθερα στο χώρο. Καθώς κινούνται, φαντάζονται το σώμα τους:
 - Πόσο μεγάλες είναι ή πόσο μικρές;
 - Τι χρώμα έχουν;
 - Ποιο είναι το επάγγελμα κάθε γομολάστιχας και τι σύνεργα έχει μαζί της;
 - Μήπως φοράει στολή; Μήπως φοράει κάποιο καπέλο;

Β' φάση: Αναδημιουργία ρόλων και καταστάσεων

Ο εμψυχωτής τώρα εμφανίζεται στο ρόλο της γομολάστιχας που είχε σβήσει το κόκκινο χρώμα απ' το ρόδι. Πλησιάζει τις γομολάστιχες και λέει: «Αδέρφια μου γομολάστιχες, χρειάζομαι τη βοήθεια σας...». Η γομολάστιχα εξηγεί στ' αδέρφια της ότι την κυνηγούν οι φίλοι του κόκκινου χρώματος. Ζητά από κάθε γομολάστιχα να προσφέρει τις γνώσεις και τα σύνεργά της, προκειμένου να καταστρώσουν ένα σχέδιο...

Γ' φάση : Σκηνική αυτοσχέδια δράση

Ο εμψυχωτής καλεί τα παιδιά να αναλάβουν ρόλους (φίλοι του κόκκινου χρώματος και γομολάστιχες). Θα αναπαραστήσουν την εκτέλεση του σχεδίου που οργάνωσαν οι γομολάστιχες για να σώσουν την φίλη τους...

Δ' Φάση : Αποτίμηση του εργαστηρίου

- Στην ομάδα, εκτός ρόλου, συζητούν και εκφράζουν τις απόψεις και τα συναισθήματά τους για όσα συνέβησαν στην ιστορία. Ο εμψυχωτής τούς ενθαρρύνει, λέγοντας για παράδειγμα: Είχε δίκιο η γομολάστιχα που θύμωσε με το ρόδι κι άρχισε να σβήνει το κόκκινο χρώμα; Τι θα προτείνατε να γίνει ώστε να σταματήσει η διαμάχη αυτή;
- Σε λευκό χαρτόνι, τα παιδιά κάνουν μια κατασκευή, που μπορεί να αποτελείται από δύο μέρη. Στο ένα μέρος τα παιδιά ζωγραφίζουν όλους τους φίλους του κόκκινου χρώματος, που κινητοποιήθηκαν για τον εντοπισμό του (περιπτεράδες, ψαράδες, πιλότους κλπ.). Στο άλλο μέρος παρουσιάζεται ένα κολάζ με πραγματικές γομολάστιχες.